

ната практика седемтѣхъ богоучреждени св. Тайнства, чрезъ които ние получаваме своето спасение, по заслугитѣ на Господа Нашего Иисуса Христа, изкупителя на цѣлия човѣчески родъ. Въ останалия църковенъ обрядовъ животъ всичкитѣ християнски народности сж свободни да се ръководятъ въ своя религиозенъ църковенъ животъ по своитѣ обряди и обичаи, които сж били създадени отъ мѣстнитѣ условия на всѣки единъ християнски народъ. Това различие въ обрядовата и несжществената частъ въ религиозния животъ на християнскитѣ народи ни най-малко не бърка на тѣхното духовно църковно единство съ вселенската Христова Църква. Даже самата православна църква е допуснала, като чадолубива майка, да се ръководятъ въ църковния религиозенъ животъ на новопокръстенитѣ християни по своитѣ обичаи и обряди, които сж ги имали до тѣхното покрѣстване, които не сж противоречили на християнската възвишена религия, като имъ се давало християнски характеръ. Такива сж напр. всички езически храмове въздигнати по различни височини и при разни води, които православната църква е обърнала въ християнски молитвени домове, като имъ е дала християнски наименования и които се почитатъ отъ православнитѣ християни и до настояще време, и служатъ за събирането на православнитѣ християни по различнитѣ християнски празници, като св. пророкъ Илия, св. Георги и много други.

У абисинския християнски народъ сжществува като свещенъ обрядъ обрязванието, който църковенъ обрядъ сжществува въ църковния животъ на абисинския християнски народъ и до настояще време (Разказъ Абесинца. Свещеникъ Иоанъ Вуколовъ, Киевъ 1893 год.). Този църковенъ обрядъ на абисинския християнски народъ, обрязванието, е запазенъ отъ абисинскитѣ епископи въ църковния животъ на абисинския християнски народъ по чисто хигиенически условия, тъй като абисинския християнски народъ живѣе по топлитѣ климатически мѣста. Така сжщо, когато Божията Благодать усени набожния турски религиозенъ народъ и приеме той християнската вѣра, то всичкия сегашенъ религиозенъ обрядовъ животъ на турцитѣ, който е много хигиениченъ и практиченъ, може да си остане неприкосновенъ, да се държи отъ турцитѣ и подиръ приемането отъ тѣхъ на християнската религия: кой може да откаже, че честото омиване у тур-